

Posłuchaj

()

Ewangelia na pierwszą

Niedzielę po Epifanii.

Łk. 2, 42-52 Gdy Jezus miał lat dwanaście, udali się do Jerozolimy według zwyczaju onego święta. A po upływie dni, gdy wracali, zostało Dziecię Jezus w Jerozolimie, a nie wiedzieli o tym rodzice Jego. I mniemając, że jest On w gromadzie, uszli dzień drogi i szukali Go między krewnymi i znajomymi. A nie znalazłszy, wrócili do Jerozolimy, szukając Go. I stało się, że po upływie dni trzech znaleźli Go w świątyni, siedzącego wpośród doktorów, słuchającego ich i zadającego im pytania. A zdumiewali się wszyscy, którzy Go słuchali, nad rozumem i nad odpowiedziami Jego. I ujrawszy Go zdziwili się. I rzekła doń Matka Jego: «Synu, cóżeś to nam uczynił? Oto ojciec Twój i ja, bolejąc, szukaliśmy Ciebie». I rzekł do nich: «Cóż jest, żeście mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że w tym, co jest Ojca mego być winienem?» Lecz oni nie zrozumieli tych słów, które im mówił. I udał się z nimi, i przyszedł do Nazaretu, a był im poddany. A Matka jego wszystkie te słowa zachowywała w sercu swoim. Jezus zaś wzrastał w mądrości i latach, i w łasce u Boga i u ludzi.

Homilia księdza Jakuba Wujka TJ

Rozkazał Pan Bóg Żydom przez Mojżesza, aby trzy razy do roku, na przedniejsze święta, gromadzili się w Jerozolimie, gdzie była świątynia. A postanowił to nie tylko dlatego, aby Mu na Wielkanoc dziękowali za wyzwolenie spod jarzma egipskiego, na Świątki za danie prawa na górze Synaj, na święto Namiotów za cudowne prowadzenie przez 40 lat po puszczy; lecz bardziej jeszcze dlatego, aby na tak liczny zebraniu zabezpieczyć zgodę i jedność prawdziwej nauki i chwały Bożej. Chociaż bowiem kapłani i lewici, po całej ziemi żydowskiej osiedleni, mieli czuwać nad czystością wiary, to przecież naród żydowski, skłonny do bałwochwalstwa, rychło by ją wypaczył, gdyby z jednego miejsca nie brał utwierdzenia w tem, co niegdyś Pan Bóg jego przodkom objawił. Taki sam porządek zachował po dziś dzień Zbawiciel w świętym Kościele swoim Rzymsko-Katolickim. Nie dlatego bowiem innego postanowił w nim swego widzialnego namiestnika w osobie Piotra apostoła i każdorazowego jego następcy na biskupstwie rzymskim, nie dlatego innego poruczył mu paść baranki swoje, nie dlatego innego dał swemu Kościołowi głowę widzialną, jedno dlatego, aby wszystkich utrzymać w jednej prawdziwej wierze i uchronić od błędu, i wszelkiego odszczepieństwa. I dlatego przed męką swoją Pan Jezus tak usilnie prosił Ojca swego o dar jedności dla Kościoła, to jest dla wszystkich prawowiernych, a znakiem tej jedności chciał mieć posłuszeństwo dla jednej najwyższej, widzialnej głowy – następcy Piotra na stolicy rzymskiej. Stąd od samych początków chrześcijaństwa po wszystkie wieki, aż dotąd, wszyscy wierni wraz z biskupami swymi i kapłanami po naukę wiary udawali się do rzymskiej Stolicy t. j. Do papieża, do którego (jak mówi św. Cyprian) nigdy niewiara ani odszczepieństwo przystęp

mieć nie może. Wszyscy więc ten Kościół Rzymski i głowę jego – papieża – czcić i poważać mamy. Stamtąd i do nas Polaków przyszła wiara Chrystusowa i z ciemności pogańskich nas wyrwała. Do tego Kościoła, jako do głowy, się uciekać, jego nauki mocno się trzymać, jego wyroków słuchać mamy, gdyż jest on na mocnej opoce zbudowany tak, iż go bramy piekielne t. j. błędy i fałsze nie przemogą, według obietnicy Chrystusowej. Modlitwa bowiem Pana Jezusa skutek swój odnieść musi: iż wiara Piotrowa nigdy nie ustanie.

Modlitwa

Módlmy się. Panie Jezu Chryste, Tyś w posłuszeństwie Maryi i Józefowi, życie rodzinne niewysłowionymi cnotami uświęcił, spraw za ich obojga przyczyną, abyśmy przykład z tej świętej Rodziny brali i zarazem z Nią na wieki przebywać mogli. Który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha Świętego Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Ocen

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!